Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cal Butiron

Oristà

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Sector central del terme municipal
Emplaçament	A 1100 metres per pista forestal de la carretera B-433, punt quilomètric 7'300

Coordenades:

Latitud:	41.92745
Longitud:	2.08455
UTM Est (X):	424098
UTM Nord (Y):	4642126

Classificació

Número de fitxa	08151 - 35
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	L'edifici es troba en ruïnes. Conserva els murs de càrrega amb una altura mitjana pròxima als dos metres, amb punts on arriben als quatre metres. No conserva cap obertura i a l'interior de l'edifici hi creix vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Casa Terradellas S.A. Ctra. Puigcerdà, km.70. 08503. Gurb
Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa:	dl., 07/05/2007 - 02:00

Descripció

Cal Butiron és una antiga masia, actualment en runes, situada a l'est del nucli d'Oristà i al sud del Verdaguer, pràcticament al capdamunt d'un serrat que s'estén en direcció sud-oest seguint la direcció del torrent de la Font Canaleta.
Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions enrunada, formada originalment per un volum principal i diverses estructures agropequàries adossades. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra petita lligada amb poc morter i presenta pedres de majors dimensions delimitant les cantonades.
De l'edifici se n'ha conservat trams inconnexos dels murs de càrrega, amb altures que arriben als quatre metres a la part oest, i alguns dels murs mitgers amb alçades pròximes al metre i mig. No se conserva cap de les obertures, probablement perquè se'n van extreure els carreus treballats per aprofitar-los en altres construccions.

Història

Tot i no trobar documentació refent a cal Butiron, es pot considerar que va ser construïda probablement durant el segle XVIII. En un llistat de cases de la parròquia de Sant Andreu d'Oristà de mitjans segle XIX no hi apareix, fet que podria suposar que en aquell moment ja havia quedat deshabitada.

Bibliografia

ORDEIG, Ramon (1974). "La Parròquia de Sant Andreu d´Oristà". Ausa, vol. 7, núm. 79. 1974.